

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdászati s társadalmi lap.

A SZABADELVÉPÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször, u. m. Hettón, Kedden, Szerdán, Csütörtökön és Szombaton.

Előfizetési feltételek:
 helyben hához hordva vagy vidékre postán küldve.

Egész évre	10 fr.
Félévre	5 fr.
Negyedévre	2 fr. 50 kr.
Évi háza	1 fr.

Különzetben helyben a kiadóhivatásban a debreczeni *rezervnyomtatásban*, azaz Telegi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedéseiben, vidéken a postahivataloknál.

Hirdetési díj:
 öt hasábolj petitor 5 krajczár. Nagyobb terjedelmű s többnapos megjelent hirdetéseknek leengedés történik. Belsőlap minden hirdetés után 20 kr. Nyitási költségek minden sorra 20 kr. Egek a szerkesztő által vétettek fel. — A hirdetések a szerkesztőségben és kiadóirodában.
 Az előfizetési s hirdetésdíj pénzt a kiadóhivatásban, a lap szellemi részbe tartozó közlemények a szerkesztőség irodájában a városháza épület alatt (Rázsátor) cimezőndők.

A keleti helyzet.

— A keleti helyzetre vonatkozólag újabb pozitív hírek e cikk irásakor még nem érkeztek. Annyi bizonyos, hogy a hadizenet pár nap alatt mulhatatlanul meg fog történni, mert a diplomaták minden további beavatkozást beszüntetett, s így most már csakugyan a világ leghatalmasabb diplomatáira, az ágyukra kerülend a sor.

A keleti helyzetre vonatkozólag Klapka tábornok „A háború eshetőségei” cziművel a „Neue fr. Presseben” két cikket közölt, mely két cikk másodikikából a következő érdekes részleteket reprodukáljuk:

Klapka szerint a törököknek a háború kitörése esetén, Európában nem lesz szabad soha támadólag fellépni, hanem kizárólag a defenzívára kell szorítkozni. — s erejének nagyobb részével Ázsiában kellend megtámadnia az oroszokat. Ma ugyan a török hadseregek egy nagy része, a Szerbia és Montenegró ellen folytatott háborút folytán ki van vonva az ázsiai tartományokból, s épen ezen okból a törökök képtelenek lesznek háború esetén egy ideig Ázsiában, és csak a védelemre szorítkozni.

Az orosz haderő Ázsiában a kaukázusi hadseregből és azon hadrestből áll, mely a most annectált tatár kánóságokat tartja feken.

A kaukázusi hadsereg, mely Aurában a támadásra van szánva, Klapka szerint 135,000 sor katonából, 35,000 tartalékból, 48,000 milizhadseregből, összesen 217,000 emberből, — és 336 ágyúból áll. Ezzel az oroszok a jelen perczben 1,200,000 embert képesek szembeállítani, már t. i. sorkatonaságot és nagyszámú cserkész lovasságot, mely azonban nem tartozik a rendes hadsereghez. Az orosz hadseregnek 50—60 ezer embert a tengerpart fontosabb pontjainak védelmére, s a mahomedán hegyi lakók téken tartására kelletven részre hagyni, csak 150 ezer ember léphet fel támadólag s ezek Potinál a Fekete-tenger mellett az Ararát hegy lábáig is vannak állítva, s a czár egy intése véárnak, hogy a támadást megkezdhesék.

E haderőnek legszélőbb jobb szárnya Poti és Kutais között áll, hogy onnan Batum felé nyomuljon előre. — A centrum a tiffisi uton Kars felé fog előnyomulni, mely ut Alexanderpol erősség által van fedve. A kettő között az Akalkik orosz erősség képezi az összekötő pontot, s a balszárny működése az Ararát hegyen és Kazimánon át Erzerum felé lesz intézve.

Ezek szerint Ázsiában 4 előnyomulási vonala lesz az orosz haderőnek, és pedig Poti és Kutais mellől Batum felé a Rion völgyön keresztül, aztán Akalkikból a Kur völgyön át Ardahan felé, aztán Tiflisből Alexanderpolon át Kaes felé, végül Kazimánon át Erzerum felé.

Klapka csaknem teljes bizonyossággal állítja, hogy az adriai egész muszlim népesség, kiknek élén a boszura szomjazó kaukázusi hegylakók állanak, mint egy ember fognak szembeállítani az oroszokkal, hogy borszt vegyenek több mint száz év óta tartó elnyomatásukért, s ezek mint árvisz fogják elonteni Oroszország délkaukázusi tartományait, s bizonyosan magokhoz fogják ragadni a most meghódított középszászi orosz tartományok mohamedán lakosságát is, s ebből Ázsiában egy oly véres és elkeseredett háború fog támadni, mely hivatva lesz, hogy ezen országokban Oroszország hatalmát ha nem is örökre, de hosszú hosszú évtizedekre megtúrje.

nyosan magokhoz fogják ragadni a most meghódított középszászi orosz tartományok mohamedán lakosságát is, s ebből Ázsiában egy oly véres és elkeseredett háború fog támadni, mely hivatva lesz, hogy ezen országokban Oroszország hatalmát ha nem is örökre, de hosszú hosszú évtizedekre megtúrje.

A keleti helyzetre vonatkozólag ategnap esti postával a következő fontosabb hírek érkeztek:

Bécs, apr. 16. A „Pol. Corr.” mai keleti szept-érvári távirati jelenti, hogy a diplomatiai campagne végére van fejezve. A czár alkalmasint folyó hó 19-én megy a hadsereghez.

London, apr. 16. A „Standard” szerint angol részről megtörtént az utolsó kísérlet a háború elhárítására. A lap kétségbevonja, hogy a Szt.-Péterváriba intézett utolsó intése sikere legyen.

A „Morning Post” reméli, hogy Oroszországot a békeszegés előtt elmeletetini fogják arra, hogy a párisi szerződés értelmében mediátort tartozik kívánni; ha a czár a békes feltételek daczára háborút üzen, Angolország felteheti a követeléseket, hogy a Törökország hódítás, vagy annexió céljából megsemmisíteni törekszik.

A lapok a „Daily News” kivételével — mind igen oroszellenes hangon szólnak.

A „Times” arról szólva, hogy Angolország a küszöbön levő háború alatt mily magartást fog követni, a legszorosabb semlegességet ajánlja addigra, míg a harc csak a zavarok oka ellen lesz intézve, mert a törökök orosz kormányzata lehetetlenné teszi a török ügy védelmét.

Bukarest, apr. 16. Cogălniceanu a külföldi újságírók körjegyzeit intézett, melyben kijelenti, hogy a román politika igyekszik fog, hogy semmi nemzeti érdek se sérüljön, a békét fenntartsa, és legszorosabb semlegességet önjön meg. A kormány a szenator választások befejezte után egybe akarja hívni a kamarát.

(Ered. sürg.) Bécs, apr. 16. Gorcsakoff körjegyzeke már notifikálva van. A porta Svédország védelme alá helyezte Oroszországban levő alattvalóit.

— **Albrecht főherceg** ötven éves katonai működésekének ünnepe, a magyar honvédségtől is meg Szende Béla miniszter, minden kerületből a parancsnok; egy fő és egy al tiszti, és ezenkívül a kerületek 3—3 közigyelőből egy dísz szakasz lesz kiállítva. — Az osztrák landwehr is egy szakasz által leend képviselve.

— **A katonai beszállásról** szóló törvényjavaslat, melyről már megemlékeztünk nem régen lapunkban, — a mint írják, már készen van, néhány alarendelt technikai részlet kivételével. Az osztrák parlamentre már közelebről be is lesz terjesztve, de a magyarországi gyűlés elé mindaddig nem jöhet, míg a domestic cassáról szóló java lat le nem tárgyalatik, mert az illető kaszárnyákat a megyék, illetőleg a városok saját kölcsönök és adójuk után kell hogy létre hozák állami biztosítás mellett, a beszállásos állandósárára nézve.

— **A hadseregnél** folyó hó elcséjével, mint a „N. H.” írja, új szolgálati szabályokat léptettek életbe a katonai építészeti szövetkezők s katonai építéskész számára. Ő felsége továbbá jóváhagyását adta a katonai építészeti iskolák átalakításához is.

Rudolf trónörökös ő fensége

névnapiját a debreczeni equitatio tiszteji tegnap egy igen fényesen sikerült Carrousel tartásával ülték meg.

A Carrouselt gróf Lamezan-Salins huszárorugy, az equitatio parancsnoka, s gróf D'Orsay huszárfőhadnagy, az equitatio lovag-

lásí tanára rendezték, és ez irányban buzgalomukat a legfényesebb siker koronázta.

A helybeli lovagló iskola helyisége ez alkalomra a császári ház, a királynő és a magyar nemzet színeit viselő zászlókkal, czimezzel gazdagon felvolt díszítve s a lovardá háttérben ő felsége a király megkoszorúzott arczképe fölött ezen felírat volt olvasható:

„Eljén Rudolf trónörökös”. Mintegy 120 egyén számára lehetett csak a helyiség szűk volta miatt fő és álló helyekkel gondoskodni, s épen ez volt oka annak, hogy nagyobb mérvű meghívások nem eszközöltek.

A meghívott néző közönség, mely városunk előkelőseit és az ezek családjaéhoz tartozó bjos hölgyeket, s a tisztikar családjait foglalta magában már 2 órák elfoglalt helyét, s a Carrousel pont 2 órák kezdetét vette. Az osztrák néphymnus néháy ütem eljátszása után egy magyar indulót játszott a zenekar, s ennek hangjai mellett vonult be gróf Lamezan-Salins vezetése mellett az equitatio 12 tagja, s tisztelegvén a közönségnek, egyszer körül járták a parondot, s kivonultak.

A második 2 ik száma „Csokorra bálás” „jeu de barre” volt, melyben Engel huszárhadnagy, (ő viselte a csokor bal vállán) aztán b. Gorup és Csicsery hadnagy urak vettek részt. — Engel hadnagy ur meglegő ügyességgel védte magát az ugyancsak sok ügyességet kifejtett két támadó föl ellen, s meglegő fordulattal jászotta ki üldözött, meg körülbelül 5 percznyi küzdelem után Csicsery hadnagy urak sikerült a csokort elkapni.

Azután lóháton való támadás „assaut a cheva” következett. Sebetic és Adler h. hadnagy urak közt. Az érdekes vívás mintegy 2 perczig tartott, s mind a két fél érintetlen, a mutatóvny csakhamar véget ért.

A műsor egyik legérdekesebb pontja volt, a saját lovak elő lovaglása melyben gróf Lamezan-Salins orugy, gr. D'Orsay, Kandó, Oleschniczky főhadnagy urak, Siebenfreud, Tarjánny és Engel hadnagy urak vettek részt. Minden lovagolt paripa a legnagyobb nyugodtsággal, a legszokottóbb bírálat is kielőgőleg végezte úgy lépésben mint ügetésben és vágatásban a lemezhez oldaltjárásokat, s minden lovagnál nagyobb gyakorlati új kitünően sikerült, hogy a közönség zajos tapsokba és éljenzésekben tört ki.

Ezután ismét „Csokorra bálás” következett, a szalagot Zlatko h. hadnagy ur viselte, s Siebenfreud és Adler hadnagy urak köztörték ellene, s az alig egy két perczig tartott, csupán a legükségebb jórduatúra szorított lovaglás után, Siebenfreud hadnagy ur lett a közönség viharos tapsa között győztes. Mind három lovagló rendkívül szépen és nyugodtan lovagolt.

A legközelebbi számot ismét lóháton való támadás (assaut a cheval) képezte, s abban Horváth és Tarjánny hadnagy urak vettek részt. Az első érintést Tarjánny hadnagy ur kapta, mi azonban rövid perczek által hatalmasan visszont.

A Carrousel 12 ur lovagolta, és pedig Oleschniczky főhadnagy, és Sebetic hadnagy urak vezetése mellett, Kandó főhadnagy, Siebenfreud, Horváth, b. Gorup, Zlatko, Csicsery, Tarjánny, Engel s Adler hadnagy urak, s végül a gyengékedő gróf Breda hadnagy ur helyett gróf D'Orsay főhadnagy ur. A bemutatott figurák mind a leggyönyörűbb szabotossággal sikerültek, s a résztvevők a legnagyobb biztonsággyal kormányozták paripáikat. Legnagyobb tetszést aratott azon figura, a melyben a két osztály a két sarokból jöve diagonál irányban a másik sarokba, a legbámulatra méltó precisióval a távközök szigorú megtartásával keresztelti egymást, — és pedig a legnagyobb nyugodtsággal, a nélkül, hogy egyik ló a másikat csak egyszer is érintette volna. Volt is tapsvihár, s e figurát a lovag urak szívesek voltak ismételni.

A vadászlovaglásban ugyanazon 12 ur vett részt, mint a Carrouselben, azaz a különbséggel, hogy a csapatot ezuttal Siebenfreud h. hadnagy ur vezette. A lovardában felállított három akadályt (sövény gátak) minden lovas kétszer ugratta át, aztán ismét három akadály lett felállítva (3/4 láb magasan) és pedig a lovardát keresztelve, s ekezen minden lovas háromszor ugratott át.

gyen és gyalázatban maradok, felkértem őket, hogy a betegség eddigi felgyalását a lehető legrovidebben közöljék velem. Mire ok felváltva tudtoma adtak egyes eseményeket egy öreg gentlemen betegségeről, kinek balszállazata öket doctoraiul rendelé, és a ki nyakszirtgadatában szenvedett, melynek kezeléssel annyira nem értettek egyet, hogy egy harmadik orvos tanácsa, melyre a véletlen engeszt szemet ki, kívánatos leve.

Mingtho Fitzgerald megérkezhetése miatti aggodalmamtól nem szabadulhaték, nyilvánítam előttök, hogy mivel sokmá el foglaltatásaim úgy követelik, a patient kívánom látni azonnal, — mire két collegiatól kísértette egy vilagos szöhaba vezettettem. — Nagy kényelmes karosszékben ut ottan egy kövér öreg ember, kinek arczáról az azon tükrözödő fájdalom és roskedűvés minden más kinyomatot letörölt.

„Itt az ezredorvos Sir, kit ön látni kívánt” kezdé egyik collegám. „Ah igen jól van, jó reggelt Sir, — remélem talán ön ki valami újat és jót, mert ezen két ur ottan, két hónap óta minden reggel mást tudott.

Majd gróf D'Orsay a főhadnagy lovagolt elő báró Gorup angol telivér paripáján — a „Ferniholl”-en, egy több, mint 16 maroknál magasabb lovon, s a közönség viharos tapsai s éljenzése közt mutatta be, a legnehezebb oldaljárásokat minden tempóban.

A Carrousel utolsó számát a zárgyakorlat képezte, melyben Siebenfreud és Horváth hadnagy urak vezetése mellett az equitatio 12 tagja vett részt. Több érdekes figura lett ezuttal is bemutatva s végül két nagy tour következett hajmeresztő gyorsasággyal iramban, s a kitünő lovaslási ügyességnek nem utolsó bizonyítéka volt az, midőn ezen rohamos galoppgól egy intése — egyetlen percz alatt az egész csapat rögtön a legszebb soraközében állott meg. Ez annyira megnverte a közönség tetszését, hogy a mar távozott lovascsapat még egyszer visszatért s a mutatóvny ismételte. Ezen mutatóvnyál ugy a ló, mint a lovasok teljes új felszerelésben voltak. Az equitatio beosztott 54 ló közül, a Carrouselben összesen 42 ló szerepelt.

A közönség rendkívül elégedetten távozott a ritka és épen azért annál érdekesebb ünneplőről.

E nap emlékére este a „Bika” termeiben fényes díszbe rendeztetett, melyben több mint 100 egyén vett részt a katonai és polgári előkelők köréből. — Az első felköszöntést ő felsége a fejedelmre és a fenséges trónörökösre báró Coburg dandárparancsnok mondotta, aztán gróf D'Orsay elítette a debreczenieket, Bay Bertalan a huszárokat, mint a világ első katonáit, Bay Bertalan Coburg dandárnokot, gróf D'Orsay a debreczeni hölgyeket, gróf Lamezan ismét a debreczeni derék lakosságát — stb.

A lakoma fényes volt, s az Fehér urnak dícsősegre szolgált. Izletesen, csinosan volt kiállítva minden.

A lakomát kedélyes táncmultság követte, melynek csak a hajnali órák vetettek véget. Ha jól emlékszünk, a hölgykoszoru a következőkbe állott: Gr. Bethlen-Mikó Róza, Bay Bertalan, Bay Berta, Balassy Ilona és Biri, br. Coburgné, Csanády Odónné, Csanády Ilona, Csffy Kata, gróf Desewyfné, gróf Desewy Zabella, Fényes Ilona, Gräff Györfy Róza báróné, Huzly Luiza, Kállay Gusztávné, Kállay Clarisse, Komlossy Imréné, gr. Kornis Zsigmondné, Lamezan-Salins gr.-né, Paksy J.-né, Reviczky M.-né, Reviczky J.-a, V. Szabó J.-né, Szabó Jozsef oragné, Székely, Eliz, Zoltán Felezné, Zoltán Ilona, Zoltán Vilma.

A talp alá volt Baizás Kálmán közmelegedése buzta.

A lakoma hölgyvendégeit a pirkadó hajnal egy kellemesen ártult mulatság után már Morpheus karjai között találta, a férfi közönség nagy része azonban kiválóság viradig üritgette a gyönyörű pezsgővel teit poharakat a trónörökös ezüstsége, s ha a mindenek ura mind feljegyzti a sok jó kívánságot, a mi tegnap csak Debreczenből felhangzott, ő fensége valóban igen igen hosszú életnek fog örvendheth.

A ref. népiskolák, s az önkormányzati jog hazánkban.

(Folyt.)

Érdekes mivélőstörvényi részletek a nt. K. Tóth Mihály ur által Gyulay Jozsef népiskolai tanító 50 éves jubileuma alkalmával tartott értekezésből.)

Nem szölok részletesen az ötvenes években vivott néhez közdelemektől, sőt harcokról sem. Csupán ez egyet említem fel, hogy ez időszkában senki sem lehetett tanítóvá, míg a helytartó tanács meg nem erősítette (a polizei bizonyítványának alapján).

Átmegek az 1860. év szeptember havára. Ekkor tartott itt Debreczenben a 4 ref. superintendentia értekezletet, — mely leginkább épen az önkormányzat teljes visszaállítása ügyében tartott. Ezen értekezlet határozatai, a mi superintendentiánk okt. hó 1. s napján tartott gyűlésében felolvastatván, egyházkerületünk ünnepelesen ismét nyilvánította, azon változhatatlan határozatát, miszerint minden, a

„Azon reményt táplálom Sir, — válaszlám feszesen — hogy tudós barátaim segítségével hasznára lehetnek önnek. Ha, nem! valóban; ez tehát a baj, tartsa csak kissé fejét ezen oldalra, — ekkor egy keserves sziszegést hallott az öreg ember, mert alkalmasint valami kényes részét nem a legszelidebben tapintottam, és pedig meg kell vallanom szándékosan, mert a kártyajátékban uralkodó alapelve gondoltam; kétes esetben mindég tromfál, és azt hívém, hogy az a gyógyszatban is helyes lesz, ha az ember egyes nehéz esetekben valami bátor fogással él. — Fáj ez önnek Sir? kérdém csillapító szeretetteljes hangon, „igen kérdém esetben fáj” — böge a patiens. És itt kutatam tovább, „oh jaj! tovább ki nem állom.” — „Látom a baj éppen az a mit gondoltam” — s itt szeméidettem felbuzám, és ki-mondhatatlan bölcsen tekinték collegáimra.

„De nincs útérdegetan doctor? — kérdé az egyik.

„Az nem.”

„Talán — kezdé a másik — valami stethromatikuss dag — legalább ilyenformán látszott kiejteni valami átkozott műszót, mely mint később megtudtam — steatomatikuss akart

keblében létező iskolákat, egyedül az egyházi törvényes hatóságok törvényhozása, kormányzása és igazgatóságától állnak, és állhatók tekintet s kíván tekintet nélkül mások által is. Ugyanazért minden egyes gyülekezeteket, egyházmegyéket, alapították és parfügöket, ezenem arra utasít és kötelez, hogy a körökben és hatóságok által levő iskolákat, az egyházon kívül álló, bármely hatalomnak rendelkezési befolyása alól teljesen felszabadítván azokat, minden tekintetben az egyházi törvényes hatóságaimak rendelkezése alá helyezzék. Ezen törvényes önkormányzati intézkedések által semmiképen sem szenvedén sémrelmet, hazánk törvényes fejedelmének a mult idők törvényes gyakorlata szerint, egyházkerületünk utján gyakorlatilag legelső felügyelési joga.

Nehány még mindig viszontagsággyal évek után megtörtént elvegre az egész nemzet által óhajtott s várva várt forradás, — s az 1868 ki törvényesen egybevitott országgyűlésen meghozott a népkislati közköztatis törvényben a XXXVIII. t. cz. Legközelebb pedig 1876. évben a népkislati hatóságokról szóló XXVIII. t. cz.

Hogyha az önkormányzati jogból folyó kötelezések teljesítését a debreczeni egyháznál tekintjük, azt kell mondanunk, hogy a ns. város segédmezezésével ezen kötelezések teljesítését, s ott a hol nem teljesíthette, legyőzhetlen akadályokba ütközött.

Régebben az elemi iskolák csak a collegiumi épületben voltak. Ide kellett a 6—7 éves gyermekeknek és nyári letávovaló vidékeiről is a téli fagyok és a városi hőségben járnok; s még csak az órágermekoromban is nagyon költséges volt a tanítás; külön kellett díjazni a közönséges és külön a magántanítást.

Ez idő szerint elemi fuiskolánk már, az utcákon is van s, tanterem 8 tanítóval, a collegiumi épületben is van hét osztály hét tanítóval; tehát fuitanító 15 tanteremmel 15 tanítóval. Leányiskolánk van 17 tanteremmel s 17 tanítóval. Együtt az elemi iskoláknál 32 tanteremben 32 tanító működik. Ezenkívül van a coll. épületben a gyakorló fuiskola teremben 1 tanítóval és a leánynevelő elemi osztályai egy tanítóval egy teremben. — Tehát összesen 34 tanító ugyanannyi tanteremben. De mindez kevés az iskolázható gyermekek számához képest. Pedig csak az 1868-ik évi népoktatási törvény meghozatala óta is, mily nagy összegre menő iskolai építkezések tett a nemes város, s mennyit áldozott s áldozik az egyházzal együtt, hogy az ingenyiskoláztatás behozhassa s fenntartsa, s az iskolákat taneszközökkel felszerelhesse. Az ingenyiskoláztatás jótéményen kívül egyháznak évenként 110—120 árva és leány gyermeket ruház s lát el könyvekkel.

A tanítók is, a legeslegnagyobb számban, mind jó tanítók, s vannak oly kitünők is, a kiknek iskolát az ország legelső iskolái közé méltán lehet sorolni.

A tanrendszert czelszerűleg van viszonyainkhz alkalmazva, s a népevelésügyi szabírtóság az iskoláskor példás fogalmu felkiismeretes és szakavatott tagjai által a felügyeletet gyönyörű eredményekkel gyakorolják és gyakorolták, mint mi a legújabb időben.

A vallásos illetségtől áthatott előjáró beszédben előadták, hogy városunkban a leány gyermekeknek az isteni tudományban és jó erkölcsökben, scholia formában való tanítása felállítatván, nevezdedett ez, a körülöttünk forgó hadakozások vorontások, a reánk árvizmodjára tudóly nyomorúságok félelemk rettegések, nyári téli siralmas futások kárvalóságok és insékek között is; s nevezkedett ez, hogy a leány scholák megszaporodtak. Hogy pedig e szent dolog az isten anyaszentegyházának épülésére és terjesztésére továbbra is meg tartassék; s szükségesnek ítéltették, bizonyos reguláknak

volna lenni, mindenesetre nem értettem az egészből semmit, rántém tehát feleslen homlokránczolásal és válaszlám: „ehéz nem lehet nyulni.”

„Tehát nem fogja operálni?” kérdé a patiens.

„Nem, ezer fontót sem!” válaszlám. — „Es most ha úgy tetszik gentleman, folytatom a mint az ajtó felé indultam, hogy a táncszobáz végett visszavonuljak, mire ok is lejtettek velem a reggeli szöhaba. Minthogy ez volt az egyetlen eszt életemben, hogy ilyen szerepben működtem, nagy volt a kétségem a felett, hogy vajon illik-e ötvágyam szerint jól reggelizni, mivel nem tudtam, hogy egyáltalán az evés összefér-e jelen hivatásom méltóságával? De e kétségből megszabadított két collegám, kik igen szembetűnő pusztitást okoztak az asztalra rakott éledelek között, — közben ravasz csúszásokat ejtve az öreg gentleman betegsége és felgyógyulására.

(Folyt. köv.)

százitva, mi mint kézbe az, hogy a készülek egy rom emeletes ház egész szolgálatot megteszi. A ben a szem-érték sze tekintetében nagy hátszél, negyedóránál toknak meggyózt a leggyáros — ki személyes-nyútt azótt nyakig a se — sok meleg elismerést nyiszínén, és a közönség ot — Szakértői felvétel torony keresztjét át üllet tetőpontja pedig 175 gép perczenként 35 akót veszt ki sugár alakban, került, körül-behál anoni gép, melyel tárolta, de a budapesti készit. lhatóságra nézve a lon-nottabb elosztó van. A lizostó társaságok mátk magyar biztosítótársaság állászekhez. A kereske-zetéről és a debreczen-rezéről egy felekedő megközelebb érkezend

Általános munkás beteg- lő hója vasárnap délután tartván a csapó-utczai ban, — ezen gyűlésen t leírata, mely szerint embe Kovács Jozsef ne- vet olvastattak a hatálya k és a fiúkok számára stb.

— Szabo Antal.

ter.

— 10 franc. — etlen kereset bizto- k, bármely ország- s öszeg elnyerése s utbaizásitól vé- levelek — melyek- b. é.) mellékelendó alatt intézendők: E. urnak, Rue Grénes (Olaszor- 3—254

es tudomására zár épületben

RY etet

közönség pá- ryg bel-, mint an szerenés- nek igényeit sek, pontosan

száry,

május 12-én

y ur

szkan- lólvér- góbbet ige- 273) 1—3

Budapest.

legénysegi desere,

id készítme es felsze- at.

tanak.

ten, 1877.

